

der bragte Død over det ulykkelige Dyr. Saa vidt gik det ærede Medlem nu ikke, men svingede oven i Købet pludselig om i sin Tale og oplyste, at det ærede 3die Medlem for 4de Kreds havde villet nedlægge denne Krage, men ikke havde ramt den, i alt Fald ikke dødeligt. Det er nu ingen Krage, der er Tale om her, det er et Dyr, der kan afgive meget bedre Spise, naar det bliver anrettet paa rette Maade. Saa ilde er Lovforslaget heller ikke, og naar det ærede Medlem stemmer for det, som han gør, tror jeg heller ikke, han skulde forsøge at plukke de Fjer af det, der dog er tilbage.

Saaledes som Lovforslaget nu foreligger for os, er det et brugeligt Middel til at bøde paa Arbejdsløsheden, og det er et Lovforslag, som baade tager Sigte paa Nødhjælpsarbejder og paa andre Arbejder. Der er begge Dele. Derfor er der ingen, som har faaet helt Ret, hverken Ministeren, som i for høj Grad lod være at tage Hensyn til Bestemmelsen om Nødhjælpsarbejder, eller det ærede 3die Medlem for 4de Kreds, som til at begynde med kun vilde tage Hensyn til Nødhjælpsarbejder. Jeg sagde ved første Behandling og kan ikke lade være et Øjeblik at vende tilbage til det, nu da vi skal tage endelig Stilling til Lovforslaget, at det Standpunkt, Partiet Venstre søgte at indtage overfor Nødhjælpsarbejder og andre offentlige Arbejder, er ikke opretholdt og kan ikke opretholdes. Det Standpunkt, Partiet Venstre har søgt at ville tvinge frem ved denne Sags Behandling, er ikke Arbejdsløshedslovens, men en ny Fortolkning, en ny Mening, man har søgt at ville lægge ind i Arbejdsløshedsloven. Dette Forsøg er glippet, og den fremtidige Udvikling vil vise, at det er glippet. Jeg sagde det ved Lovforslagets første Behandling, og jeg skal gøre en Bemærkning derom igen. Naar der i Arbejdsløshedslovens § 32 tales om det efter denne Paragraf nedsatte Arbejdsudvalg, som skal have til Opgave at forberede offentlige ekstraordinære Arbejder, saa tænkes der derved *ikke* paa Nødhjælpsarbejder alene, men ogsaa paa andre Arbejder. Ellers vilde denne Paragraf ikke staa Side om Side med Bestemmelsen om Amtsudvalgene, hvis Opgave alene — skulde man mene — var at beskæftige sig med Nødhjælpsarbejder; men dette er ikke en Gang Tilfældet, thi i det Værk, som er udsendt af Arbejdsdirektør Vater, og som er bygget paa Arbejdsløshedsloven og de af dette og det forrige Ministerium ud-

sendte Bekendtgørelser til Fortolkning af denne Lov, siges der Side 374 om Amtsudvalgene: de omhandlede Udvalg skal endvidere i saa vid Udstrækning som muligt søge opnaaet, at der paa Steder, hvor det maa anses for ønskeligt af Hensyn til Arbejdsløsheden, iværksættes Nødhjælpsarbejder *eller andre Arbejder*. Selv efter Indenrigsministeriets Opfattelse altsaa, efter Indenrigsminister Kraghs Opfattelse og efter Socialminister Borgbjergs Opfattelse har Amtsudvalgene ikke en Gang den begrænsede Opgave kun at forberede Nødhjælpsarbejder, men skal ogsaa forberede andre Arbejder. Saaledes har jeg egentlig ikke opfattet Amtsudvalgenes Opgave, men saaledes var altsaa Opfattelsen indenfor Ministeriet. At derimod Arbejdsudvalget har den dobbelte Opgave og navnlig har Opgaven overfor almindelige offentlige Arbejder, kan der efter Loven ikke være Tvivl om. Saaledes har jo ogsaa Arbejdsudvalget selv enstemmigt opfattet sin Opgave, og saaledes har det lagt sin Betænkning til Rette.

Det Forsøg, man her gjorde paa at lægge en helt ny Fortolkning ind i Arbejdsløshedsloven — ved Behandlingen i Landstingsudvalget og i Fællesudvalget —, er altsaa glippet, og vi staaer overfor et Lovforslag, der indeholder et Baade-Og — saaledes som Arbejdsløshedsloven af 1924 ogsaa er Udtryk for et Baade-Og. Man skal bøde paa den ekstraordinære Arbejdsløshedssituation ved at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang, hvor Forholdene egner sig dertil og de Institutioner, som beskæftiger sig dermed, skønner, det er praktisk nødvendigt, men derudover skal man ogsaa paa Lovens Grund forberede andre Arbejder og sætte dem i Gang. Hvis det nemlig havde været Meningen med Nødhjælpsarbejder, saaledes som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds vil have det fortolket, skulde der ganske simpelt have staaet i Arbejdsløshedsloven, at ingen Arbejder, hvis Fag er paa ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, kan, naar der anvises ham Arbejde ved offentlige Arbejder — kommunale, statslige eller Arbejde under Institutioner med offentlig Støtte — nægte at modtage dette Arbejde uden at miste sin Understøttelse, og at han af den Løn, han oppebærer, saa længe hans Fag er paa ekstraordinær Understøttelse, skal afgive 15 pCt. til Styrkelse af Arbejdsløshedsfonden. Det er jo det, som er det ærede Medlems Mening klart og tydeligt udtrykt, men saaledes staaer der ikke i Loven. Den skelner mellem